

Predmet: Duško Kesar – Prijedor

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 4/2011 (ponovljeno suđenje)¹

Glavni pretres: 6.09.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Dragana Gvozdena

U noći 31.03.1994. godine, bio je na dežurstvu sa Radoslavom Kneževićem i Goranom Stuparom. Kancelarija na stanici bila je udaljena oko 400-500 metara vazdušnom linijom od porodične kuće Rizvića. Između su bili park i fabrika keksa *Mira*. Nije čuo eksplozije te večeri. Spavao je kada ga je oko 3:00 časa ujutru probudio Knežević i rekao mu da se čula neka eksplozija i da treba da odu i provere šta se desilo. Stupar je ostao u kancelariji a on je sa Kneževićem otišao do mesta odakle se, po Kneževićevim rečima, čula detonacija. Kroz prozor kuće Rizvića su čuli zapomaganje. Faruk im je otvorio vrata i rekao da im je neko izvalio prozor. U kući je bilo upaljeno svetlo i čuo je Farukovu ženu [Refika Rizvić] kako zapomaže. Obavili su razgovor sa porodicom i Knežević je pomogao Faruku da dignu jedan kauč i zatvore rupu gde je izbijen prozor. Kako nisu imali vezu sa kancelarijom, Knežević je odlučio je da se vrate i obaveste šta se desilo. Krenuli su nazad do kancelarije i, na izlasku iz dvorišta Rizvića, primetili su u dvorištu kuće preko puta tri osobe. Prvi je bio Draško Krndija sa puškom u ruci, zatim [Drago] Radaković i Duško Kesar. Optuženi Kesar je bio nenaoružan. Krndija je prišao, pozdravio se sa njima i usputno rekao Kneževiću da su poranili.

Tada je [svedok] krenuo u pravcu portirnice fabrike keksa i za njim je krenuo Knežević. Pozvao je portira Raša da dođe do ograde fabrike. Čim je portir došao, čuli su se rafali iz pravca kuće Rizvića. Vratili su se ponovo do kuće Rizvića i ispred kuće videli optuženog Kesara, dok su u kući bili Krndija i Radaković i preturali po stvarima.

Ispitivanje svedoka Milutina Čada

Tokom 1994. godine bio je komandir policijske stanice *Prijedor 1*. Ujutru, 31.03.1994, dobio je informaciju da se u Ulici Petra Preradovića dogodilo ubistvo porodice Rizvić. O tome je postojao izveštaj koji je podneo vođa smene, Radoslav Knežević. U izveštaju nije bio naveden identitet osumnjičenih lica.

Optuženog poznaje od 1992. godine. U kritičnom periodu optuženi je radio kao rezervni policajac u Prijedoru. Ne seća se gde se optuženi nalazio neposredno pre, za vreme i nakon događaja. Seća se da je u tom periodu odsustvovao zbog putovanja na takmičenje, ali ne zna tačno kada niti koliko je bio odsutan. Ne zna da je ikada bila raspisana poternica protiv optuženog Kesara.

---

¹ Stari brojevi predmeta K.V. 6/09, K-Po2 37/2010.

Kasnije je saznao da su povodom kritičnog događaja privedeni [Radosav] Knežević i *Krcko* [Draško Krndija].

Ispitivanje svedoka Bogdana Delića

U sporno vreme bio je načelnik stanice javne bezbednosti u Prijedoru. Za vreme ubistva porodice Rizvić, dežuran je bio Dragan Gvozden, koji je i obavio uviđaj. Nakon obavljenih istražnih radnji, privedeno je 13-14 ljudi koji su dalje prosleđeni u Banja Luku.

Poznaje optuženog Kesara. U martu 1994. godine optuženi Kesar radio je kao policajac. U danima nakon ubistva Rizvića, optuženi Kesar nije dovođen u vezu sa ubistvom. Ne seća se da li ga je viđao nakon događaja, misli da jeste. Do maja 1994. godine, kada je razrešen dužnosti, nije imao informaciju o otvaranju istrage protiv optuženog Kesara niti o podizanju optužnice protiv njega.

Komentar:

Na pitanje branioca optuženog Kesara, advokata Dušana Mašića, zašto je u iskazu pred istražnim sudijom od 3.12.2008. godine izjavio da je sporne večeri među trojicom [Radaković, Krndija i Kesar] prepoznao prvu dvojicu [Radaković i Krndija] a trećeg [Kesara] nije prepoznao, te zašto je na glavnom pretresu promenio iskaz, svedok Gvozden je odgovorio da se ne može sećati svih detalja i ponovio da je njegov najpotpuniji iskaz dat 1994. godine. Prepoznao je optuženog u sudnici.

Fond za humanitarnu pravdu